

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski (sprawozdawca)

SSN Romualda Spyt

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 25 października 2011 r.
sprawy z protestu wyborczego w sprawie K. C.
przeciwko ważności wyborów do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej,

postanawia:

- 1. Wyrazić opinię, że zasadny jest protest dotyczący nieprawidłowego obliczania wyników głosowania do Senatu przez Obwodową Komisję Wyborczą Nr [...],**
- 2. stwierdza, że powyższe uchybienie nie miało wpływu na wynik wyborów.**

Uzasadnienie

K. C. złożył protest wyborczy, w którym zarzucił naruszenie ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112 ze zm.) w szczególności poprzez nieprawidłowe ustalenie wyników głosowania w Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...], przeprowadzonych 9 października 2011 r. W jego ocenie, powyższe stanowiło przestępstwo przeciwko wyborom z rozdziału XXXI Kodeksu karnego.

W uzasadnieniu wnoszący protestu podniósł, że 9 października 2011 r. wzięły udział w wyborach do Sejmu i Senatu RP, głosując we wskazanej wyżej komisji. Pobrał karty do głosowania, ale do urny wrzucił wyłącznie kartę do głosowania do Sejmu. Kartę do głosowania do Senatu zabrał ze sobą, rezygnując z oddania głosu. Według wyników głosowania — podanych w Obwieszczeniu Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] oraz prezentowanych na stronach internetowych Państwowej Komisji Wyborczej – w wymienionej komisji wydano 1209 kart w wyborach do Senatu i taką samą liczbę kart wyjęto z urny. W ocenie wnoszącego protesty wyniki nie uwzględniają nieoddanego przez niego głosu w wyborach do Senatu i tym samym podważają ich prawdziwość oraz mogą stanowić przesłankę podważenia prawdziwości wyników głosowania w wyborach do Sejmu w komisji nr [...]. Do protestu dołączono, jako dowód, poświadczoną notarialnie kopie czystej karty do głosowania w wyborach do Senatu RP, ostemplowaną pieczęcią Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 101 ust. 2 Konstytucji RP wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyborów do Sejmu i Senatu na zasadach określonych w ustawie. Zasady wnoszenia protestów wyborczych określa ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112 ze zm.). Zgodnie z jej art. 82 § ust. 1 tej ustawy przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Zgodnie z art. 270 § 1 kodeksu wyborczego ustalając wyniki głosowania w obwodzie, obwodowa komisja wyborcza oblicza między innymi liczbę wyborców, którym wydano karty do głosowania, jak i kart wyjętych z urny. Z przedstawionych przez wnoszącego protest wyborczy dowodów wynika, że obwodowa komisja

podała nieprawidłowe wyniki wyborów do Senatu. W piśmie Okręgowej Komisji Wyborczej z 18 października 2011 r. uznano, że komisja obwodowa popełniła błąd przy liczeniu kart lub podpisów w spisie wyborców potwierdzających pobranie kart. Ze względu na powyższe, Sąd Najwyższy wyraził opinię, że w Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] przy ustaleniu wyników głosowania lub wyników wyborów do Senatu doszło do naruszenia przepisów kodeksu wyborczego. W ocenie Sądu Najwyższego naruszenie to nie miało jednak wpływu na wynik wyborów.

Oprócz powyższego zarzutu, wnoszący podniósł, że powyższe stanowi jednocześnie przestępstwo przeciwko wyborom z rozdziału XXXI Kodeksu karnego, nie wskazując jednak jakichkolwiek dowodów w tym zakresie.

Zgodnie z art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Innymi słowy protest wyborczy wymaga przedstawienia lub wskazania dowodów, które rzeczywiście mogą potwierdzić stawiane zarzuty. Brak takich dowodów powoduje pozostawienie protestu wyborczego bez rozpoznania (postanowienie SN z 5 grudnia 2007 r., III SW 63/07 OSNP 2008/15-16/246).

Dowodami w sprawie z protestu wyborczego są takie środki, które świadczą o istnieniu lub nieistnieniu pewnych faktów, i które zarazem umożliwiają przekonanie, że zarzucane w proteście działanie lub zaniechanie jest przestępstwem przeciwko wyborom w myśl przepisów Kodeksu karnego albo postępowaniem sprzecznym z przepisami Kodeksu wyborczego dotyczącymi głosowania, ustalania wyników głosowania i wyników wyborów. Nie stanowią natomiast dowodu w rozumieniu art. 241 ust. 3 Kodeksu twierdzenia i zarzuty osoby wnoszącej protest, oderwane od istoty przestępstwa przeciwko wyborom i od naruszeń przepisów wskazanych w tej ustawie (postanowienie SN z 18 październik 2001 r., III SW 85/01, niepubl.).

W sprawie wnoszący protest, w zakresie zarzucanego popełnienia przestępstwa, powinien być więc wskazać osoby, które dopuściły się tego przestępstwa oraz przedstawić lub chociażby wskazać dowody uzasadniające jego zarzut.

Ze względu na powyższe, na podstawie art. 242 w związku z art. 258 Kodeksu wyborczego orzeczono jak w sentencji postanowienia.

